

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΚΤΗΡΙΟΥ «ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ» ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ: ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΑ
ΒΑΠΠΑ-ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΣΑΚΑΠΕΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΑΤΡΑ ΜΑΪΟΣ 2013

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	3
2.Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑΠΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....	7
2.1 Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ.....	8
2.2 ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.....	11
2.3 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ.....	15
3. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ «ΜΥΛΩΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ».....	17
3.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.....	23
3.2 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ.....	24
3.3 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ.....	24
3.4 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ.....	25
3.5 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ.....	27
4. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	30
5. ΣΧΕΔΙΑ.....	31

1. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Γραπτή παράδοση: Σύμφωνα μ' αυτήν, η Πάτρα ιδρύθηκε από τους Αχαιούς της Σπάρτης και του Άργους, όταν εκδιώχθηκαν από τους Δωριείς, τον 11ο αι. π.Χ. Αρχικά ονομαζόταν Ιωνία κ Αιγιαλός. Οι Αχαιοί της Σπάρτης, συνένωσαν τρεις ιωνικές πολίχνες, και ίδρυσαν μία νέα πόλη, τις Πάτρες, που έλαβε το όνομά της από τον Πατρέα (κάτι που αμφισβήτησαν αργότερα τα ευρήματα των ανασκαφών). Ήταν δε σε πληθυντικό αριθμό λόγω της συνένωσης πολλών οικισμών.

Μετά τη μυκηναϊκή εποχή η Πάτρα, ευρισκόμενη μακριά από τα μεγάλα κέντρα της εποχής, Αθήνα, Σπάρτη, Κόρινθο κλπ., δεν παίζει κανένα ουσιαστικό ρόλο στα μεγάλα γεγονότα που συμβαίνουν στην υπόλοιπη Ελλάδα. Ακριβώς η περιθωριοποίηση από πολιτική άποψη της Πάτρας στάθηκε η αιτία ώστε γεγονότα τοπικής εμβέλειας να μη καταγραφούν από τους αρχαίους ιστορικούς

Μετά τις ανασκαφές: Με τη βοήθεια των ανασκαφών φαίνεται ότι η Πάτρα πρωτοκατοικείται την 3η χιλιετία π.Χ. Στο τέλος της μυκηναϊκής εποχής, φαίνεται ότι ήταν απλά μια θρησκευτική ένωση προς τιμήν της Αρτέμιδος. Την γεωμετρική και αρχαϊκή εποχή έχουμε βαθμιαία εξασθένηση των οικισμών της, ενώ την κλασική περίοδο φαίνεται ότι οργανώνεται σε πόλη. Τη μεγαλύτερη ακμή στην ιστορία της η Πάτρα την διέρχεται κατά τη ρωμαϊκή περίοδο, εξαιτίας του λιμανιού της που, μετά την καταστροφή της Κορίνθου, παίζει πρωτεύοντα ρόλο στην επικοινωνία Ελλάδας-Ιταλίας και εξαιτίας της ίδρυσης της ρωμαϊκής αποικίας το 14 π.Χ που της έδωσε ακόμη μεγαλύτερη ώθηση. Από το τέλος, όμως, του 3^{ου} αι.μ.Χ. αρχίζει να παρακμάζει, πιθανότατα εξαιτίας ενός ισχυρότατου σεισμού που έπληξε ολόκληρη τη Β.Δ. Πελοπόννησο γύρω στο 300 μ.Χ.

Μεσαιωνική και νεότερη περίοδος: Από το 13ο αι. ανήκει άλλοτε στους Φράγκους, άλλοτε στους Βυζαντινούς, άλλοτε στους Ενετούς και άλλοτε στους Τούρκους. Μετά την απελευθέρωση η Πάτρα αναπτύσσεται ταχύτατα χάρις στο λιμάνι της και στο εμπόριο που διεξάγεται μέσω αυτού. Η καλλιτεχνική και πνευματική ζωή είναι έντονη. Σταδιακά αναπτύσσεται και η μεγάλη βιομηχανία με αποτέλεσμα την εντυπωσιακή αύξηση του πληθυσμού της. Σήμερα η Πάτρα είναι μια απ' τις σπουδαιότερες ελληνικές πόλεις και το λιμάνι της εξακολουθεί να παίζει τον πρωτεύοντα εκείνο ρόλο που έπαιξε σε όλη την μακραίωνη ιστορία της.

Βιομηχανική εποχή και κτίρια: Το 1837 θεσπίζεται ο πρώτος νόμος «περί συστάσεως επιτροπής επί της εμπυχώσεως της εθνικής βιομηχανίας» και με βάση αυτόν ιδρύεται στην Πάτρα η πρώτη μονάδα που είναι το υδροκίνητο κλωστήριο του Π. Φωτεινού το 1846. Την ίδια εποχή αναπτύσσεται η αλευροποιία, η παρασκευή ζυμαρικών, η ζαχαροπλαστική και η τυροκομία. Από το 1850 και μετά λόγω των από καιρού εις καιρό μεγάλων απούλητων πλεονασμάτων σταφίδας, έχουμε την δημιουργία μεγάλων οινοποιείων και οινοπνευματοποιείων.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ «ΜΥΛΩΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ»

Η οικογένεια Συμεώνογλου ήταν από τις σπουδαιότερες επιχειρηματικές οικογένειες της Μικράς Ασίας και συνεπικουρουμένων των φιλικών της σχέσεων με τον *Ελ. Βενιζέλο* ιδρύει το 1926 την εταιρεία *Μύλοι Αγίου Γεωργίου ΑΕ*. Σύντομα τα προϊόντα της νέας εταιρείας κερδίζουν σημαντικό έδαφος στην αγορά της Αττικής και των Κυκλάδων. Η οικονομική κρίση που σημάδεψε την περίοδο του Μεσοπολέμου όμως είναι προ των πυλών...

Το 1936 ο πόλεμος κάνει την εμφάνισή του στη διεθνή σκηνή. Τότε οι *Μύλοι Αγίου Γεωργίου* αποκτούν σε δημόσιο πλειστηριασμό τον κυλινδρόμυλο *Α. Γ. Τριάντη* στην Πάτρα και η οικογένεια *Συμεώνογλου* διευρύνει την παρουσία της στην αγορά. Σε όλη τη διάρκεια της Κατοχής το σύνολο σχεδόν των αλευροβιομηχανιών αναστέλλει τη λειτουργία του. Δύο μόνο μύλοι υπολειτουργούν: οι *Μύλοι Αγίου Γεωργίου* και οι *Κυλινδρόμυλοι Αττικής*. Η πρώτη τίθεται υπό την αιγίδα του Διεθνούς Κομιτάτου του Ερυθρού Σταυρού.

Μετά την απελευθέρωση οι *Μύλοι Αγίου Γεωργίου* επανακαταλαμβάνουν την ηγετική θέση τους στον κλάδο και το 1951 η εταιρεία εισάγεται στο Χρηματιστήριο. Στη δεκαετία του 1960 προχωρούν σε μια μεγάλη επένδυση αγοράζοντας αυτόματες συσκευαστικές μηχανές και το 1966 δημιουργούν μια καινούργια αγορά, του επώνυμου σε μικρή συσκευασία πακέτου αλεύρου, του ενός και του μισού κιλού, και το δίκτυο διανομής το αποτελούν τα παντοπωλεία και τα σουπερμάρκετ της εποχής. Το 1967 εξαγοράζουν τον δεύτερο μεγαλύτερο μύλο του λεκανοπεδίου, τους Μύλους Αττικής, τον οποίο και λειτουργούν ως το 1985, όταν και η εταιρεία βρίσκεται αντιμέτωπη με το φάσμα της χρεοκοπίας.

Στη δεκαετία του 1990, που αποδεικνύεται τελικώς η κρισιμότερη στην ιστορία της, η εταιρεία εκσυγχρονίζεται ριζικά με νέο μηχανολογικό εξοπλισμό και επεκτείνεται πέραν των ελληνικών συνόρων (στη Ρουμανία). Επίσης εξαγοράζουν τη βιομηχανία ζυμαρικών Στέλλα ΑΕ.

ΟΙ «ΜΥΛΟΙ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ» ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Το βιομηχανικό συγκρότημα βρίσκεται στο παραλιακό μέτωπο της Πάτρας, στο Ο.Τ. 607 και ο βασικός του όγκος αποτελείται από τρία πενταόροφα κτίρια, κτισμένα γύρω στο 1930 με ελάχιστα νεοκλασικά χαρακτηριστικά αλλά και με μοντέρνες γραμμές.

Η κύρια είσοδος του συγκροτήματος, βρίσκεται επί της οδού Άστιγγος. Το συγκρότημα έχει διαστάσεις 23,85 μ. x 49,00 μ., κάλυψη 931,77 τ.μ. και συνολικό ύψος 38,68 μ. και χωρίζεται σε τρία κτίρια. Το πρώτο είναι το μέρος παρασκευής των αλευριών και βλέπει στην

Λεωφόρο Όθωνος Αμαλίας, το δεύτερο είναι τα σιλό του εργοστασίου και βλέπει στην οδό Σανταρόζα και το τρίτο και ψηλότερο βρίσκεται ανάμεσα στα δύο άλλα και έχει στην κορυφή του έναν υδατόπυργο.

Το τμήμα παρασκευής αλευριού αποτελείται από το ισόγειο και πέντε ορόφους. Παρατηρούμε την ύπαρξη εσωτερικής κλίμακας, ανελκυστήρα, αποθηκευτικών χώρων και σιλό.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Πρόκειται για ένα αμιγώς βιομηχανικό συγκρότημα το οποίο εξωτερικά με νεοκλασικά εξωτερικά μορφολογικά στοιχεία και διαχωρισμό εσωτερικών τομέων (παρασκευαστήριο, σιλό, αποθηκευτικός χώρος).

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το συγκρότημα διαθέτει αυστηρότητα και επιβλητικότητα. Οι κατόψεις των κτιρίων του είναι ορθογωνικού σχήματος. Χαρακτηριστικό των κύριων όψεων είναι η συμμετρική διάταξη των ανοιγμάτων στο ισόγειο και στους ορόφους. Τα ανοίγματα πλαισιώνονται από ένα χαρακτηριστικό διαχωριστικό γείσο.

Τα κουφώματα είναι μεταλλικά. Στο ισόγειο, παρατηρούνται επτά ανοίγματα στα οποία υπάρχουν εξώπορτες, ενώ στους υπόλοιπους ορόφους, τα αντίστοιχα ανοίγματα, αντιστοιχούν σε δίφυλλα παράθυρα. Στο ύψος του τρίτου ορόφου μία αερογέφυρα συνδέει το παρασκευαστήριο με το διπλανό κτίριο, το οποίο αποτελεί το ένα τμήμα από τις τριδύμες αποθήκες του Μπάρη.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Θεμελιώσεις: Από τα αρχικά σχέδια παρατηρούμε ότι η θεμελίωση και των τριών κτιρίων αποτελείται από ολική κοιτόστρωση με πλάκα θεμελίωσης από μπετό (ραντιέ). Δεν παρατηρούνται ρωγμές σε χαμηλό επίπεδο που να υποδηλώνουν την κακή κατάσταση αυτών.

Φέρων οργανισμός: Αποτελείται από τις κολώνες, τις δοκούς, τα τοιχία και τις πλάκες (όχι σε όλους τους ορόφους) και είναι σε καλή κατάσταση, εκτός κάποιων μικρών ρηγματώσεων και μια μικρή διάβρωση του σιδηρού οπλισμού. Σε όλους τους ορόφους ο περιμετρικός τοίχος αποτελείται από οπτόπλινθους και κυμαίνεται από 0,40μ. έως 0,70μ.

Τοιχοποιία: Οι τρεις πρώτοι όροφοι του πρώτου κτιρίου (παρασκευαστήριο) και του δεύτερου κτιρίου (μεσαίο) είναι κατασκευασμένοι από οπτόπλινθους, ενώ ο τέταρτος και πέμπτος όροφος είναι από τούβλο. Το τρίτο (σιλό) όμως κτίριο, είναι κατασκευασμένο από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Δώμα: Το δώμα του συγκροτήματος είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα και το σχήμα του φαίνεται αναλυτικότερα στην κάτοψη δώματος.

Ανοίγματα – κουφώματα: Στο συγκρότημα υπάρχει ένας βασικός τύπος κουφώματος ο οποίος αλλάζει διαστάσεις ανάλογα με το άνοιγμα στο οποίο είναι τοποθετημένο. Τα κουφώματα είναι μεταλλικής κατασκευής.

Επιχρίσματα: Όλος ο φέρων οργανισμός, αλλά και η τοιχοποιία είναι επιχρισμένη. Εικάζεται ότι σε όλο το συγκρότημα, εξωτερικά και εσωτερικά, τα επιχρίσματα ανήκουν στην αρχική φάση κατασκευής. Τα επιχρίσματα αποτελούνται από ασβεστοκονίαμα.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

Θεμελιώσεις: Όπως προαναφέρθηκε και η κατάσταση των θεμελιώσεων είναι καλή. Παρ' όλα αυτά, λόγω των υπάρξεων μικρών ρωγμών και αποκόλλησης μικρών τμημάτων σκυροδέματος από τον φέρων οργανισμό, εικάζουμε ότι υπάρχουν πιθανές βλάβες στα θεμέλια του κτιρίου.

Φέρων οργανισμός: Ο φέρων οργανισμός είναι κατασκευασμένος από οπλισμένο σκυρόδεμα και το σύνολό του γενικά βρίσκεται σε μέτρια κατάσταση καθώς παρατηρείται αποκόλληση τμημάτων σκυροδέματος από δοκούς, όπως επίσης σε κάποια σημεία από την φθορά είναι εμφανής ο οπλισμός.

Τοιχοποιία: Η περιμετρική τοιχοποιία εμφανίζει ρηγματώσεις, επιφανειακά, στο επίχρισμα και στα σημεία σύνδεσης με τα δοκάρια και τις κολώνες. Τέλος, παρατηρούμε την αποκόλληση τμημάτων του ασβεστοκονιάματος σε κάποιους τοίχους.

Δώμα: Το δώμα δεν εμφανίζει κάποια ιδιαίτερης μορφής αλλοίωση, λόγω της ύπαρξης μόνωσης στο δάπεδο του. Στη στέγη του τρίτου κτιρίου, υπάρχουν φθορές λόγω της των υδάτων της βροχής.

Ανοιγμάτα – κουφώματα: Τα πιο πολλά ανοιγμάτα του ισογείου έχουν αντικατασταθεί πλήρως. Τα αυθεντικά είναι το παρασκευαστήριο στο πρώτο κτίριο, η κεντρική θύρα επί της οδού Άστιγος και τα υπόλοιπα ανοιγμάτα σε αυτήν την πλευρά. Όσον αφορά τα ανοιγμάτα των ορόφων, έχουν υποστεί αρκετές φυσικές φθορές όπως οξείδωση μετάλλου, σπασμένα τζάμια.

Επιχρίσματα: Το πρώτο κτίριο (παρασκευαστήριο), έχει υποστεί τις μεγαλύτερες ζημιές. Ανά σημεία παρατηρείται αποκόλληση του επιχρίσματος, αποσάθρωση και ρηγματώσεις.

2. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑΠΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η ιστορία της Πάτρας ήταν γνωστή ως πρόσφατα μόνον από την γραπτή παράδοση. Σύμφωνα με αυτήν ιδρύθηκε από τους Αχαιούς της Σπάρτης, οι οποίοι με επικεφαλής τον Πρευγένη και το γιό του Πατρέα ήλθαν εδώ, όταν εκδιώχθηκαν από τους Δωριείς, κατά την κάθοδο των τελευταίων στην Πελοπόννησο τον 11ο αι. π.Χ., δηλαδή στο τέλος της μυκηναϊκής εποχής. Αλλά και οι Αχαιοί του Άργους, που εκδιώχθηκαν επίσης από τους Δωριείς, με επικεφαλής τον Τισαμενό κατέλαβαν την Ανατολική Αχαΐα ύστερα από πολιορκία της Ελίκης. Από τους Ίωνες ολόκληρη η Αχαΐα ονομαζόταν ως τότε Ιωνία, αλλά και Αιγιαλός είτε από το βασιλέα της Σικυώνος Αιγιαλό είτε γιατί εκτεινόταν κατά μήκος του αιγιαλού (παραλία). Οι Ίωνες αρχικά κατέφυγαν στην Αθήνα και από εκεί στη Μικρά Ασία, όπου ίδρυσαν δώδεκα πόλεις, την Ιωνική Δωδεκάπολη, σ' ανάμνηση των δώδεκα πόλεων που άφησαν πίσω τους.

Ο Πρευγένης με τον Πατρέα, όταν έφθασαν εδώ, συνένωσαν τρεις ιωνικές πολίχνες, την Αρόη, τη Μεσάτι και την Άνθεια, και με κέντρο την Αρόη ίδρυσαν μία νέα πόλη, τις Πάτρες, που έλαβε το όνομά της από τον Πατρέα. Ήταν δε σε πληθυντικό αριθμό λόγω της συνένωσης πολλών οικισμών. Από τις τρεις αυτές πολίχνες παλαιότερη ήταν η Αρόη. Οικιστής της ήταν ο Εύμηλος, ο οποίος με τη βοήθεια του Τριπτόλεμου από την Ελευσίνα εισήγαγε την καλλιέργεια των δημητριακών. Ο Εύμηλος μαζί με τον Τριπτόλεμο οίκησαν ακολούθως την Άνθεια, η οποία έλαβε το όνομά της από το γιό του Ευμήλου Ανθεία. Στη Μεσάτι τέλος λατρευόταν ο Διόνυσος.

Κατ' άλλη παράδοση ο Ευρύπυλος, γιος του Ευαίμονος, βασιλιάς της Θεσσαλίας, μετά τον Τρωϊκό Πόλεμο, επικεφαλής Θεσσαλών ίδρυσε στην Αρόη αποικία.

Μετά τη μυκηναϊκή εποχή η Πάτρα, ευρισκόμενη στην περιφέρεια του ελληνικού χώρου και μακριά από τα μεγάλα κέντρα της εποχής, Αθήνα, Σπάρτη, Κόρινθο, Χαλκίδα, κλπ., δεν παίζει κανένα ουσιαστικό ρόλο στα μεγάλα γεγονότα και στις πολιτικές εξελίξεις που συμβαίνουν στην υπόλοιπη Ελλάδα. Δεν στέλνει αποικίες, δε λαβαίνει ενεργό μέρος στους Περσικούς Πολέμους και στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, αλλά ούτε και στις πολεμικές συγκρούσεις του 4ου αι. π.Χ. Η πρωτοβουλία των κινήσεων όλο αυτό το διάστημα ανήκει στην Ανατολική Αχαΐα. Αντιθέτως από το 280 π.Χ. κ.ε. όταν πρωτοστατεί στην ίδρυση του Β' Αχαϊκού Κοινού μαζί με τις πόλεις Δύμη, Τριταία και Φαρές, η πρωτοβουλία των πολιτικών κινήσεων για πρώτη φορά μεταφέρεται στη Δ. Αχαΐα. Αργότερα και μετά τη ρωμαϊκή κατάκτηση της Ελλάδας το 146 π.Χ. και την κατάκτηση της Κορίνθου η Πάτρα παίζει ουσιαστικό πλέον ρόλο μια και ιδρύεται από τον Αύγουστο ρωμαϊκή αποικία.

Ακριβώς η περιθωριοποίηση από πολιτική άποψη της Πάτρας στις προ του 146 π.Χ. περιόδους φαίνεται ότι στάθηκε η αιτία ώστε γεγονότα τοπικής εμβέλειας να μη καταγραφούν από τους αρχαίους ιστορικούς, παρά μόνον όσα συνδέθηκαν με μία από τις μεγάλες πόλεις της εποχής. Έτσι γνωρίζουμε ότι αν και δε συμμετείχε στον Πελοποννησιακό

Πόλεμο (431- 404 π.Χ.), ο Αλκιβιάδης πρότεινε στους Πατρείς να κατασκευάσουν μακρά τείχη για να συνδέσουν την περί την ακρόπολη πόλη με το λιμάνι.

2.1 Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ

Με τη βοήθεια των ανασκαφών, κυρίως των σωστικών σε οικόπεδα, πολλά κενά στην ιστορία της πόλης καλύπτονται, αλλά και πολλά από τα παραδιδόμενα από τους αρχαίους συγγραφείς αναιρούνται.

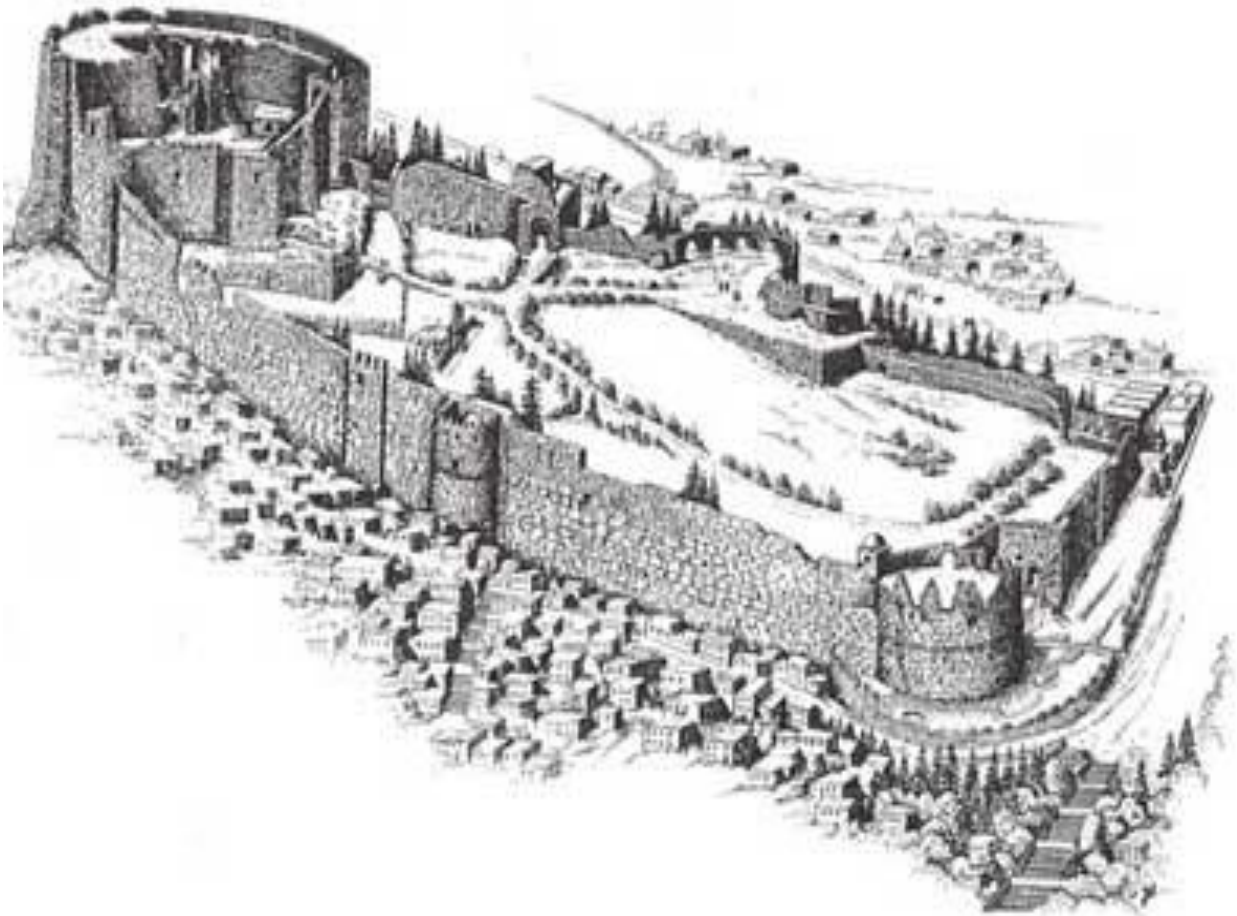
Έτσι από τα μέχρι στιγμής στοιχεία γίνεται φανερό ότι η Πάτρα πρωτοκατοικείται την Πρωτοελλαδική Περίοδο, δηλαδή την 3η χιλιετία π.Χ., και όχι στο τέλος της 2ης χιλιετίας π.Χ. Τα αρχαιότερα αυτά ίχνη της, με τη μορφή μικρού οικισμού, έχουν εντοπιστεί στην περιοχή της σημερινής Αρόης. Κατά την επόμενη Μεσοελλαδική Περίοδο, πρώτο μισό της 2ης χιλιετίας π.Χ., ιδρύεται ένας ακόμη οικισμός στην περιοχή της. Όμως την πρώτη μεγάλη ακμή της η Πάτρα διέρχεται κατά την επόμενη

Υστεροελλαδική ή Μυκηναϊκή Περίοδο (1580-1100 π.Χ.). Η πληθώρα των μυκηναϊκών νεκροταφείων και των οικισμών που βρέθηκαν τόσο μέσα στην πόλη (στην οδό Γερμανού), όσο και γύρω από αυτήν, στη Βούντενη, στην Αρόη, στη Σαμακιά, στο Γηροκομειό, στο Πετρωτό (Αχάια-Κλάους), στην Κρήνη, στο Σαραβάλι, στην Καλλιθέα και αλλού, δείχνουν όχι μόνον ότι ο πληθυσμός έχει αυξηθεί σημαντικά, αλλά και ότι έχουν αναπτυχθεί σχέσεις και με άλλες περιοχές.

Ο συνοικισμός της Πάτρας στο τέλος της μυκηναϊκής εποχής, φαίνεται ότι δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια θρησκευτική ένωση και ίδρυση μιας κοινής λατρείας προς τιμήν της Αρτέμιδος, που για το λόγο αυτόν αποκλήθηκε και Τρικλαρία, από τους τρεις κλήρους (οι τρεις οικισμοί που προϋπήρχαν) και που συμμετείχαν στα δρώμενα. Ο ναός της Αρτέμιδος τοποθετείται με μεγάλη πιθανότητα στην περιοχή του Βελβιτσίου, από όπου προέρχονται τρία σπουδαία γλυπτά από το αέτωμα κλασικού ναού. Πρόσφατο επιγραφικό εύρημα τοποθετεί τη Μεσάτι στην περιοχή των Συχαιών και της Βούντενης. Αν δεχθούμε ως αληθή τη μαρτυρία των αρχαίων πηγών ότι η Πάτρα ιδρύθηκε στην Αρόη, τότε η τελευταία πρέπει να αναζητηθεί στη θέση του μεσαιωνικού κάστρου και της σημερινής Αρόης. Απομένει η ταύτιση της 'Ανθειας, για την οποία η πιθανότερη θέση είναι ο λόφος Μυγδαλιά του Πετρωτού. Η ακρόπολη της αρχαίας Πάτρας, μυκηναϊκή και κλασική, βρίσκεται κάτω από το μεσαιωνικό κάστρο, σε βάθος τουλάχιστον 20 μέτρων και η ανασκαφή της παρουσιάζει αρκετά προβλήματα. Αν ποτέ γίνει θα έλθουν στο φως τα λείψανα σημαντικών ναών, όπως της Αρτέμιδος Λαφρίας, της Παναχαΐδος Αθηνάς, κλπ.

Από τις επόμενες γεωμετρική και αρχαϊκή εποχή λίγα στοιχεία έχουν εντοπιστεί, και δείχνουν τη βαθμιαία εξασθένηση των οικισμών της Πάτρας. Αντιθέτως την κλασική περίοδο (5ος και 4ος αι. π.Χ.) φαίνεται ότι γίνεται στην πραγματικότητα ο πολιτικός συνοικισμός της Πάτρας και η οργάνωσή της σε πόλη, διότι τότε, μέσα του 5ου αι. π.Χ., ιδρύεται το αρχαιότερο νεκροταφείο της, γνωστό ως Βόρειο νεκροταφείο. Η παράδοση επομένως για τον Πατρέα είναι κατά πάσα πιθανότητα νεότερο δημιούργημα, ίσως των ελληνοιστικών χρόνων, όταν οι περισσότερες ελληνικές πόλεις εφεύρισκαν οικιστές για να ερμηνεύσουν το όνομά τους.

Η παράδοση για τα μακρά τείχη του Αλκιβιάδη φαίνεται ότι στηρίζεται σε πραγματικό γεγονός, διότι ίχνη τους εντοπίστηκαν σε σωστική ανασκαφή.

Την ελληνοιστική εποχή, από το 323-146 π.Χ., η πόλη απλώνεται προς τη θάλασσα και ιδρύεται και δεύτερο νεκροταφείο, το Νότιο. Τη μεγαλύτερη, όμως, ακμή στην ιστορία της η Πάτρα διέρχεται κατά τη ρωμαϊκή περίοδο, όταν το λιμάνι της, εξαιτίας της καταστροφής της Κορίνθου, παίζει πλέον πρωτεύοντα ρόλο στην επικοινωνία Ελλάδας και Ιταλίας. Εξάλλου η ίδρυση της ρωμαϊκής αποικίας το 14 π.Χ. από τον Αύγουστο, δίνει ακόμη μεγαλύτερη ώθηση με την εγκατάσταση ρωμαίων βετεράνων, τη δημιουργία κτηματολογίου, την παροχή προνομίων, την ίδρυση βιοτεχνίας, με σημαντικότερη εκείνη των πήλινων λυχναριών που εξάγονται σχεδόν σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, και τη δημιουργία τουλάχιστον δύο βιοτεχνικών ζωνών, την κατασκευή επαρχιακών δρόμων που την καθιστούν συγκοινωνιακό κέντρο, την επίστρωση των δρόμων της πόλης με λίθινες πλάκες Αστακού, την ανέγερση ναών και δημόσιων κτηρίων, την εισαγωγή ξένων λατρειών κλπ. Η πόλη απλώνεται ως τη θάλασσα, και ο πληθυσμός της μεγαλώνει με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν δύο ακόμη

νεκροταφεία, το Ανατολικό και το Νοτιοανατολικό. Η ύπαιθρος αναδιοργανώνεται και η εκμετάλλευση της γης γίνεται πλέον μέσω των αγροικιών. Στην Πάτρα εκχωρείται από τους Ρωμαίους αυτοκράτορες το δικαίωμα να κόβει και δικά της νομίσματα, στα οποία αναγράφονται τα αρχικά CAAP, τα οποία είχαν μεταγραφεί παλαιότερα σε Colonia Augusta Aroe Patrensis, δηλαδή Αποικία του Αυγούστου στην Αρόη της Πάτρας. Πρόσφατα όμως βρέθηκε νόμισμα με ανεπτυγμένο τον τύπο της συντομογραφίας, στον οποίο διαβάζουμε Colonia Augusta Aroe Patrensis, δηλαδή Αποικία του Αυγούστου στην αχαϊκή Πάτρα.

Αλλά και μεγάλα δημόσια κτήρια και άλλες ευεργεσίες προς την πόλη προσέφεραν οι ρωμαίοι αυτοκράτορες, όπως το ρωμαϊκό αμφιθέατρο, το ρωμαϊκό υδραγωγείο, το ρωμαϊκό Ωδείο κλπ., πράγμα που αποδεικνύεται από τις αναθηματικές προς τιμή τους επιγραφές που βρέθηκαν και στις οποίες χαρακτηρίζονται ως ευεργέτες.

Η Πάτρα είναι πλέον μία κοσμοπολίτικη πόλη. Από το τέλος, όμως, του 3^{ου} αι.μ.Χ. κ.ε. αρχίζει να παρακμάζει, πιθανότατα εξαιτίας ενός ισχυρότατου σεισμού που έπληξε ολόκληρη τη Β.Δ. Πελοπόννησο γύρω στο 300 μ.Χ.

2.2 ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Παρ' όλα αυτά μικρές αναλαμπές υπάρχουν, όπως την παλαιοχριστιανική και πρωτοβυζαντινή περίοδο (4^{ος} – 6^{ος} αι. μ.Χ.), όταν ιδρύονται πάλι νέες βιοτεχνίες. Τότε κατά πάσα πιθανότητα κατασκευάζεται και το βυζαντινό κάστρο στη θέση της αρχαίας ακρόπολης, από τον Ιουστινιανό, το οποίο εξακολουθεί να υπάρχει ως σήμερα με προσθήκες και επισκευές των Φράγκων και των Τούρκων. Η πόλη έχει περιοριστεί κοντά στο κάστρο. Στα μέσα του 9ου αι. μ.Χ. γνωρίζουμε από την παράδοση της πλούσιας Δανηλίδος ότι η Πάτρα ακμάζει. Έκτοτε ακολουθεί τις τύχες του βυζαντινού κράτους. Από το 13ο αι. κ.ε. ανήκει άλλοτε στους Φράγκους, άλλοτε στους Βυζαντινούς, άλλοτε στους Ενετούς και άλλοτε στους Τούρκους με σημαντικότερους σταθμούς της πορείας αυτής την περίοδο από το 1266 ως το 1430, όταν περιέρχεται στους Φράγκους, ακολούθως στο Βυζάντιο και από το 1458 στους Τούρκους. Από το 1687 έως το 1715 στους Ενετούς και πάλι στους Τούρκους μέχρι την Επανάσταση του 1821.

Μετά την απελευθέρωση η Πάτρα αναπτύσσεται ταχύτατα χάρις στο λιμάνι της και το εμπόριο που διεξάγεται μέσω αυτού. Ωραία νεοκλασικά κτήρια κοσμούν την πόλη, της οποίας οι δρόμοι καταλήγουν στη θάλασσα, ώστε να μην αποκόπτεται από τη ζωογόνο δύναμη της τελευταίας. Η καλλιτεχνική και πνευματική ζωή είναι έντονη. Σταδιακά αναπτύσσεται και η μεγάλη βιομηχανία με αποτέλεσμα την εντυπωσιακή αύξηση του πληθυσμού της. Σήμερα η Πάτρα περιλαμβάνεται μέσα στις σπουδαιότερες ελληνικές πόλεις και το λιμάνι της εξακολουθεί να παίζει τον πρωτεύοντα εκείνο ρόλο που έπαιζε και κατά τη διάρκεια ολόκληρης της μακραίωνης ιστορίας της.

ΡΩΜΑΪΚΟ ΩΔΕΙΟ

Ρωμαϊκό Ωδείο, Πάτρα. Ο Πausanίας αναφέρεται στο Ωδείο ως ‘ το πιο αξιόλογο σε όλη την Ελλάδα’ μετά το Ηρώδειο της Αθήνας. Χτίστηκε στα μέσα του 2^{ου} αιώνα μ.Χ. και καταστράφηκε από φωτιά περίπου 100 χρόνια μετά.

Ο ΝΕΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ

Ο νέος ναός του Αγίου Ανδρέα, Πάτρα. Θεμελιώθηκε το 1908 από το Γεώργιο τον Α. Πολλές συζητήσεις έγιναν για τη σταθερότητα του εδάφους στο σημείο αυτό αλλά και για τον αρχιτεκτονικό τύπο του οικοδομήματος που οδήγησαν σε αλλαγές και καθυστερήσεις.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ

Ο παλιός ναός του Αγ. Ανδρέα, Πάτρα. Χτίστηκε το 1836-43 από τον περίφημο Θεσσαλονικιό αρχιτέκτονα Λύσανδρο Καντατζόγλου και τις εργασίες ανέγερσής του παρακολούθησε αυτοπροσώπως τον Οκτώβριο του 1838 ο βασιλιάς Όθωνας.

ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ψηλά Αλώνια, Πάτρα. Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός (1771-1826) ήταν μια από τις σημαντικότερες προσωπικότητες του αγώνα στην Πελοπόννησο, πρωτοστάτησε στην έναρξη της Επανάστασης και εκλέχθηκε πρόεδρος της Έθνοσυνέλευσης.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Πάτρα, το Δημοτικό Θέατρο. Έργο του Γερμανού αρχιτέκτονα Τσίλλερ. Σημαντικός χώρος παρουσίασης πολιτιστικών θεαμάτων.

ΠΑΛΑΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Το παλαιό Δημοτικό Νοσοκομείο (σήμερα, **Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Πατρέων**). Θεμελιώθηκε το 1857 από τον ίδιο τον Όθωνα σε σχέδια του Δανού αρχιτέκτονα Χάνσεν. Ένας από τους διευθυντές του ήταν ο γιατρός και συγγραφέας Χρ. Κορύλλος.

2.3 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Την 25η Ιανουαρίου 1837 θεσπίζεται ο πρώτος νόμος «περί συστάσεως επιτροπής επί της εμπυχώσεως της εθνικής βιομηχανίας», κατά το πρότυπο των δυτικών θεσμών. Οι προθέσεις όμως του υπό διαμόρφωση Ελληνικού κράτους δεν ήταν αρκετές για να καλύψουν την απόσταση που τις χώριζε από τη χαμηλή οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας.

Η πρώτη μονάδα που λειτούργησε με τον παραπάνω Νόμο είναι το υδροκίνητο κλωστήριο του Π. Φωτεινού το 1846 στην Πάτρα. Την ίδια περίοδο η πρώτη ατμοκίνητη μηχανή εγκαθίσταται στο εργοστάσιο το Γ. Κόγκου (1857), που κατασκεύαζε γιάμπεξη (οπός γλυκυρρίζης). Το εργοστάσιο αυτό μετατράπηκε σε νηματοποιείο, που το διαδέχθηκαν δύο τελειότερα: των υιών Τριάντη και του Κλεάρχου Παπαθεοδώρου. Επίσης, λειτουργεί και ατμοκίνητο υφαντήριο του Αντωνίου Γιαννακόπουλου, που παράγει δρίλια, κατάλληλα για ενδύματα εργασίας.

Την ίδια εποχή ιδρύθηκαν (χάριν και της υψηλής δασμολόγησης των εισαγομένων αλεύρων) και αναπτύχθηκαν για να καλύψουν την εσωτερική αγορά η αλευροποιία και η παρασκευή ζυμαρικών. Το 1870 έχουμε: τα καταστήματα των Αφών Λιάλου (ένα ατμοκίνητο και παράρτημά του υδροκίνητο δίπλα στον ποταμό Γλαύκο), τον αλευρόμυλο Τριάντη, και την αλευροποιία-μακαρονοποιία του Β. Καράμπελα. Επίσης, υπάρχουν και 7 μικρότερα ατμοκίνητα καταστήματα για την παραγωγή άρτου και ζυμαρικών. Η συνολική παραγωγή των μονάδων αυτών ανέρχεται (στο τέλος του 19^{ου} αιώνα) σε 15 εκατομμύρια περίπου οκάδες αλεύρου και 45 χιλιάδες οκάδες ζυμαρικών.

Στο ίδιο πλαίσιο κινούνται η ζαχαροπλαστική και η τυροκομία (με τα καταστήματα των Δ. Πάνου και Α. Παναγόπουλου).

Τα βυρσοδεψεία είχαν μια κάποια παρουσία στην επεξεργασία δερμάτων και αντίστοιχα, για τα δικά τους προϊόντα, τα ελαιοτριβεία (1 μεγάλο στο Αίγιο).

Το 1861 ιδρύεται η Ανώνυμη Ελληνική Χαρτοποιία. Αρκετά αργότερα (1893) ιδρύεται η μονάδα των Αφών Πραπόπουλου.

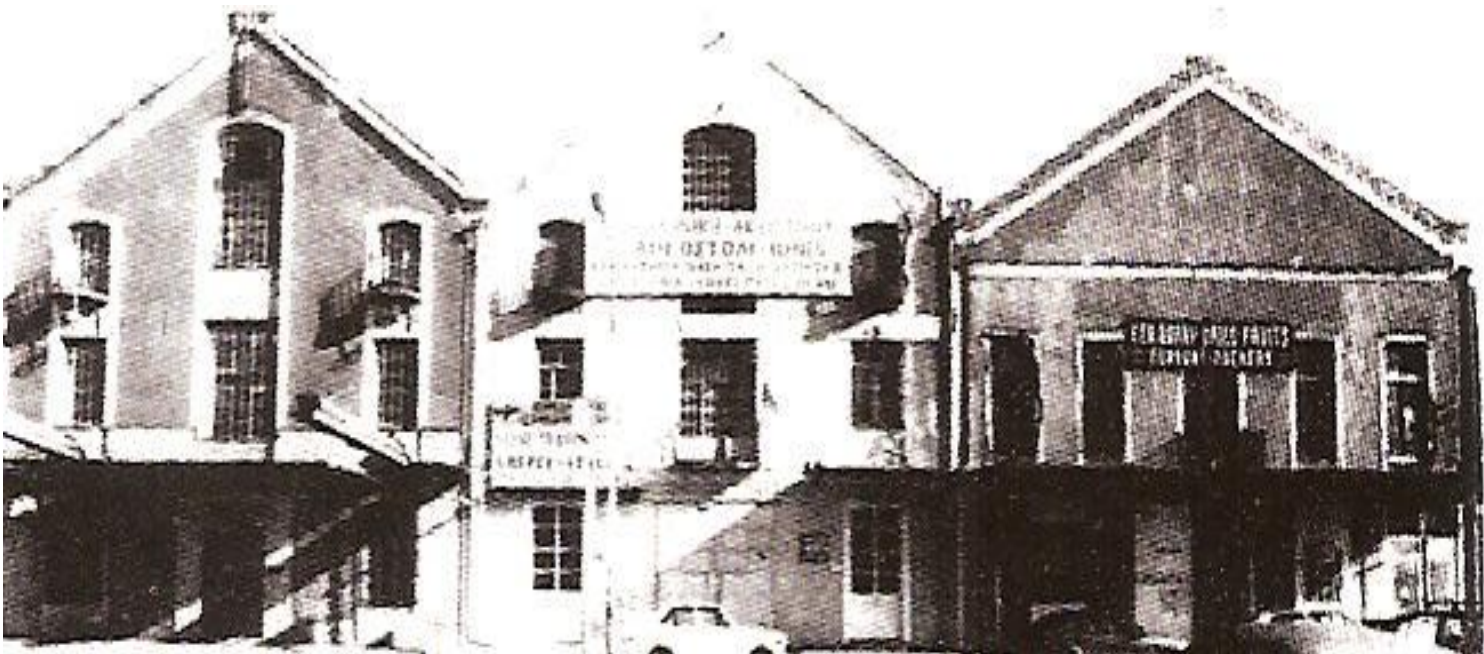
Ο πλέον συνήθης και βασικός μηχανισμός με τον οποίον προχώρησε η πρωτόγονη εκβιομηχάνιση στη Βόρεια Πελοπόννησο συνδέθηκε με την χρόνια κρίση της σταφίδας. Κάθε φορά που παρουσιάζεται ένα απούλητο πλεόνασμα, από το 1850 και μετά, ακολουθεί η δημιουργία οινοποιείων και οινοπνευματοποιείων. Έτσι η Πάτρα, πρωτεύουσα της σταφιδικής οικονομίας, πρώτη που στράφηκε προς τις δραστηριότητες μιας βιομηχανικής μετατροπής. Η πρώτη μεγάλη οινοποιία ιδρύθηκε στην Πάτρα το 1858 με σκοπό να βγάλει τη σταφιδική οικονομία από την κρίση (κατά την διάρκεια του Κριμαϊκού πολέμου). Μεσολαβεί η μικρή μονάδα του Α. Σύψωμου (1860) και το 1873 έχουμε την ίδρυση της μεγάλης εταιρίας του Γ. Κλάους «Αχαΐα».

Ενδεικτικά , αναφέρονται παρακάτω κάποια από τα μεγάλα βιομηχανικά κτίρια της Πάτρας:

1. Π. ΦΩΤΕΙΝΟΣ – Η ΠΡΩΤΗ ΚΛΩΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
2. ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΟΠΟΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ – Η ΠΡΩΤΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ
3. ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΚΛΑΟΥΣ – ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΑΧΑΪΑ»
4. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Γ. ΤΡΙΑΝΤΗΣ – ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ
5. ΜΥΛΟΙ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ – ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ
6. ΑΦΟΙ Π. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΙ – ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ
7. ΤΖΑΜΑΡΙΑ ΜΠΟΥΧΑΓΙΕΡ – ΚΑΡΟΠΟΙΕΙΟ/ΑΜΑΞΟΠΟΙΕΙΟ
8. ΚΑΖΑ ΑΕ – ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΚΩΝ ΣΚΕΥΩΝ
9. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Η. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ – ΚΑΛΤΣΟΠΟΙΕΙΟ
10. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ – ΕΡΓΟΥΡΓΙΑ
11. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ – ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΦΑΝΕΛΟΠΟΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ
12. ΠΑΤΡΑΙΚΗ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΚΗ ΠΑΤΡΑΙΚΗ ΑΕ

13. ΑΒΕΞ – ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΕΙΑΣ
14. ΧΑΡΤΟΠΟΙΑ Ε.Γ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ «ΕΓΛ»
15. ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ
16. ΖΥΜΑΙ ΠΑΤΡΩΝ ΑΕ
17. ΠΑΝΑΓΗΣ ΑΓΟΥΡΙΔΗΣ – ΠΟΤΟΠΟΙΑ
18. ΑΦΟΙ ΧΑΧΑΛΗ – ΠΟΤΟΠΟΙΑ
19. ΜΙΣΚΟ – ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ
20. ΜΑΡΛΑΦΕΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ – ΛΟΥΞ

3. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ «ΜΥΛΩΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ»

Οι βενιζελικοί Σμυρνιοί γίνονται μυλωνάδες

Το μυθιστόρημα της οικογένειας Συμεώνογλου και των Μύλων Αγίου Γεωργίου

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΟΝΤΑΚΗΣ | Κυριακή 14 Νοεμβρίου 1999

Στην εκπνοή του 20ού αιώνα και ενώ στο διάστημα της τελευταίας 15ετίας εμφανίστηκαν στην ελληνική οικονομική ζωή πλήθος νέες και δυναμικές εν πολλοίς επιχειρήσεις, τα λεγόμενα νέα επιχειρηματικά «τζάκια», υπάρχουν αρκετές βιομηχανικές και εμπορικές επιχειρήσεις που είτε έχουν κλείσει ή σύντομα πρόκειται να γιορτάσουν την πρώτη εκατονταετία της ζωής τους. Είναι κάποιες γνωστές και άγνωστες επιχειρήσεις που συνεχίζουν την οικονομική δραστηριότητά τους, οι περισσότερες μακριά από τα φώτα της

δημοσιότητας, ενώ στα ίδια αυτά χρόνια κάποιες άλλες περισσότερο γνωστές έπαψαν να υπάρχουν. Στην καταγραφή της ιστορίας τους, η οποία επί της ουσίας αποτελεί ιστορία της ελληνικής οικονομίας, αποβλέπει η έρευνα του «Βήματος της Κυριακής».

Δεν είναι πολλές οι οικογένειες που έλκουν τις επιχειρηματικές ρίζες τους από τον εξωελλαδικό Ελληνισμό, είτε της Μικράς Ασίας είτε της Αιγύπτου ή της Μαύρης Θάλασσας, και διατήρησαν τη συνέχεια ως και τις ημέρες μας εκεί όπου από τα τέλη ακόμη του περασμένου αιώνα πρωτίστως αναπτύχθηκε η ελληνική επιχειρηματική δραστηριότητα και είναι αλήθεια ότι γνώρισε χρήμα και δόξα.

Η οικογένεια **Συμεώνογλου**, ανήκει στη χορεία των «ολίγων» η δραστηριότητα των οποίων εκτεινόταν δεκαετίες προτού εμφανισθούν στον ελλαδικό χώρο από τα Άδανα της Μικράς Ασίας ως την Αμβέρσα. Και φυσικά δεν έλειψαν οι «υψηλές γνωριμίες» της εποχής...

* Τα πρώτα βήματα

Ο *Ελ. Βενιζέλος* ήταν «προνομιακός» φίλος των Συμεώνογλου και η επένδυση στον ερημικό όρμο του Αγίου Γεωργίου, στο Κερατσίνι, σε παρότρυνση αυτού οφείλεται, ενώ έχουν καταγραφεί στην οικογενειακή ιστορία τους οι αγώνες μπριτζ του τότε πολιτικού ηγέτη με τον *Αρ. Συμεώνογλου* στη Μασσαλία.

Η οικογένεια Συμεώνογλου ήταν από τις σπουδαιότερες επιχειρηματικές οικογένειες της Μικράς Ασίας. Διέθεταν στην Καισάρεια μύλο με την επωνυμία *Συμεώνογλου Υιοί & Ποδούρογλου ΟΕ* και κλωστοϋφαντουργείο στα Άδανα. Επίσης, σε συνεργασία με τους Χιώτες αδελφούς Δάρα, είχαν κοινή εταιρεία με υποκατάστημα στη Μασσαλία και γραφείο στην Αμβέρσα με αντικείμενο την επεξεργασία και εμπορία δημητριακών και οσπρίων, ενώ διέθεταν και ριζόμυλο. Ο «ηγέτης» της οικογένειας, της δεύτερης γενιάς, ο *Αριστείδης*, είχε προβλέψει τη μικρασιατική καταστροφή και «είχε βγάλει αρκετά λεφτά έξω από την τότε Τουρκία».

Η γνωριμία των *Αριστείδη* και *Αλέξανδρου Συμεώνογλου* με τον *Ελευθέριο Βενιζέλο* δεν είναι εξακριβωμένο πώς έγινε. Ο κ. **Ι. Οικονόμου**, σύμβουλος μάρκετινγκ της εταιρείας, σε σχετική ανέκδοτη μελέτη για την ιστορική διαδρομή της αναφέρει σχετικά ότι «κατά μία πληροφορία η πρώτη συνάντηση - γνωριμία του *Αριστείδη Συμεώνογλου* με τον *Ελευθέριο Βενιζέλο* πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο, στο σπίτι του μεγαλεμπόρου *Σκυλίτση* χιώτικης καταγωγής, με τη μεσολάβηση των συμπατριωτών του *Αφών Δάρα*. Ο *Ε. Βενιζέλος* είχε παντρευτεί την *Ελενα*, κόρη *Σκυλίτση*. Ετέρα πληροφορία αναφέρει ως μεσολαβητή τον μεγαλοεπιχειρηματία *Ροδοκανάκη*, στη Μασσαλία, φίλο του έτερου αδελφού *Συμεώνογλου*, *Κωνσταντίνου*, 1875-1908».

Το 1926 ιδρύεται η εταιρεία **Μύλοι Αγίου Γεωργίου ΑΕ** με βασικούς μετόχους τον *Αριστείδη* και τον *Αλέξανδρο Συμεώνογλου* και μετοχικό κεφάλαιο 100.000 λίρες Αγγλίας και 20.000 μετοχές.

Για να αντιληφθεί κανείς την προνομιακή μεταχείριση της οικογένειας αξίζει να αναφερθεί η πικρία του άλλου Μικρασιάτη, του *Πρόδρομου Μποδοσάκη - Αθανασιάδη*, όπως καταγράφεται στην αυτοβιογραφία του, που είναι γραμμένη σε τρίτο πρόσωπο: «Κατόπιν πρότεινε (σ.σ.: ο *Μποδοσάκης*) στον *Διομήδη* να βάλει τα μισά κεφάλαια η Εθνική Τράπεζα για να ανοίξουν έναν μεγάλο αλευρόμυλο στον Πειραιά. Συμφώνησε κατ' αρχήν ο *Διομήδης*. Αλλά τελικά δεν έδωσε την απαιτούμενη άδεια η κυβέρνηση για μη θιγούν οι άλλοι

αλευροβιομήχανοι. Αργότερα όμως η κυβέρνηση έδωσε άδεια στους Συμεώνογλου και έφτιαξαν τους **Μύλους Αγίου Γεωργίου**» («Μποδοσάκης», εκδόσεις **Ερμείας**, χ.χ.έ.).

Δημιουργούν εταιρεία ριζόμυλου στη Μασσαλία, η οποία στη δεκαετία του 1970 πωλήθηκε και σήμερα ονομάζεται **Unipol** πρόκειται για τη μεγαλύτερη σήμερα ελαιουργία της Γαλλίας , και επιχείρηση αγροτικής εκμετάλλευσης στην Αυστρία, η οποία όμως χάθηκε το 1939 με την επικράτηση του ναζισμού. Η δημιουργία των τριών επιχειρήσεων υπακούει σε μια συγκεκριμένη οικογενειακή λογική. Ο *Αριστείδης Συμεώνογλου* διέθετε τρεις γιους!

* Ο Σπράος στο τιμόνι

Η ανέγερση του εργοστασίου και η λειτουργία του ολοκληρώθηκαν τον Μάιο του 1929. Διευθύνων σύμβουλος και γενικός διευθυντής ανέλαβε ο *Μεν. Σπράος* (πατέρας του κ. **Ι. Σπράου**, οικονομικού συμβούλου του πρώην πρωθυπουργού κ. **Κ. Σημίτη**) και σύντομα τα προϊόντα των νέων μύλων κερδίζουν σημαντικό έδαφος στην αγορά της Αττικής και των Κυκλάδων. Η οικονομική κρίση που σημάδεψε την περίοδο του Μεσοπολέμου όμως είναι προ των πυλών...

Ο κ. **Ι. Οικονόμου** στην προαναφερθείσα μελέτη του καταγράφει ότι «οι συναλλαγματικές δυσχέρειες και η οικονομική κρίση οδηγούν την κυβέρνηση στη λήψη μέτρων για περιορισμό της κατανάλωσης ψωμιού. Μελετήθηκε η πρόταση να καταναλίσκεται το ψωμί την επομένη της παρασκευής του μαγαιάτικο. Αυξάνονται οι πιστώσεις των Μύλων στους πελάτες τους, παρά τον κίνδυνο της υποτίμησης. Οι αρτοποιοί πωλούν το 50% της ημερησίας παραγωγής τους και αυτοί επί πιστώσει».

Το 1933 αίρεται η διατίμηση του ψωμιού και η τιμή του αυξάνεται, εμφανίζεται κερδοσκοπία, γεγονός που δημιουργεί πολιτικό πρόβλημα στην τότε κυβέρνηση, και το 1934 έκανε επισήμως την εμφάνισή του το «καρτέλ» στον κλάδο της αλευροβιομηχανίας. Οι αλευροβιομηχανίες προκειμένου να περιορίσουν τον μεταξύ τους ανταγωνισμό τιμών

συνέστησαν διάφορες εταιρείες, με αρχικώς ιδρυθείσα την *Ανώνυμη Εταιρεία Διαθέσεως Προϊόντων Αλευρομύλων*. Το γεγονός αυτό ανάγκασε την κυβέρνηση να θεσπίσει νόμο με τον οποίο απαγορεύθηκε η δημιουργία των «καρτέλ».

* Επιθετική εξαγορά

Το 1936 είναι μια από τις πιο σημαντικές χρονιές στην ιστορική διαδρομή των **Μύλων**. Ο πόλεμος κάνει την εμφάνισή του στη διεθνή σκηνή. Τότε οι **Μύλοι Αγίου Γεωργίου** αποκτούν σε δημόσιο πλειστηριασμό τον κυλινδρόμυλο *Α. Γ. Τριάντη* στην **Πάτρα**. Η απόκτηση της νέας βιομηχανικής μονάδας δίνει τη δυνατότητα στην οικογένεια **Συμεώνογλου** να διευρύνει την παρουσία της στην αγορά.

Το 1940, με την έναρξη του ελληνοϊταλικού πολέμου, αποχωρεί από την εταιρεία, για λόγους υγείας, ο *Αρ. Συμεώνογλου* και τον διαδέχεται ο *Ανδρέας Συμεώνογλου*. Σε όλη τη διάρκεια της Κατοχής το σύνολο σχεδόν των αλευροβιομηχανιών αναστέλλει τη λειτουργία του. Δύο μόνο μύλοι υπολειτουργούν: οι **Μύλοι Αγίου Γεωργίου** και οι **Κυλινδρόμυλοι Αττικής**. Η πρώτη τίθεται υπό την αιγίδα του **Διεθνούς Κομιτάτου του Ερυθρού Σταυρού**. Και το 1943 παραιτείται από τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου ο *Μεν. Σπράος* και τη θέση του καταλαμβάνει ο *Κ. Συμεώνογλου*.

Μετά την απελευθέρωση οι Μύλοι Αγίου Γεωργίου ανασυγκροτούνται και επανακαταλαμβάνουν την ηγετική θέση τους στον κλάδο και το 1951 η εταιρεία εισάγεται στο Χρηματιστήριο. Στη δεκαετία του 1960 προχωρούν σε μια μεγάλη επένδυση αγοράζοντας αυτόματες συσκευαστικές μηχανές και το 1966 (περίπου) δημιουργούν μια καινούργια αγορά, του επώνυμου σε μικρή συσκευασία πακέτου αλεύρου, του ενός και του μισού κιλού, και το δίκτυο διανομής το αποτελούν τα παντοπωλεία και τα σουπερμάρκετ της εποχής. Το 1967 εξαγοράζουν τον δεύτερο μεγαλύτερο μύλο του λεκανοπεδίου, τους Μύλους Αττικής, τον οποίο και λειτουργούν ως το 1985. Το 1981 πεθαίνει ο *Ανδ. Συμεώνογλου* και τη διοίκηση της εταιρείας αναλαμβάνει ο *Ι. Βουδούρογλου* ως το 1985 που αναλαμβάνει ο κ. **Αριστείδης Συμεώνογλου**, όταν η εταιρεία βρίσκεται ήδη αντιμέτωπη με το φάσμα της χρεοκοπίας, ο οποίος, όπως λέει, «δεν υπήρξε επιχειρηματίας αλλά βιομήχανος».

Στη δεκαετία του 1990, που αποδεικνύεται τελικώς η κρισιμότερη στην ιστορία της, η εταιρεία εκσυγχρονίζεται ριζικά ανανεώνοντας τον μηχανολογικό εξοπλισμό της, με δυναμικότητα 800 τόνων ανά 24ωρο. Το 1997 η εταιρεία επεκτείνεται πέραν των ελληνικών συνόρων αποκτώντας τον έλεγχο του μεγαλύτερου αρτεργοστασίου της Ρουμανίας και συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο του μεγαλύτερου μύλου της Γεωργίας. Επίσης εξαγοράζουν τη βιομηχανία ζυμαρικών **Στέλλα ΑΕ**.

* Πώς χάθηκαν οι μετοχές

Ωστόσο, ενώ ως το 1990 η οικογένεια Συμεώνογλου (πέντε αδέρφια της δεύτερης γενιάς και οκτώ παιδιά της τρίτης γενιάς) κατείχε το 51% των μετοχών, αρχίζουν έκτοτε σταδιακά να πωλούν στο Χρηματιστήριο, δοθείσης ευκαιρίας. Όταν ανέλαβε ο κ. Α. Συμεώνογλου το 1985, δεν κατείχε ούτε μία μετοχή των Μύλων.

Τον Μάιο του 1999, όταν ο κ. **Κ. Λούλης** αρχίζει να «μαζεύει» μετοχές από το Χρηματιστήριο, ο κ. **Συμεώνογλου** διέθετε το 4%. «Τόσες είχα καταφέρει να μαζέψω» λέει ο ίδιος και, ερωτώμενος σχετικά με το ενδιαφέρον που επεδείκνυαν οι άλλοι μέτοχοι, αναφέρει ότι «αδιαφορούσαν για το μέλλον της εταιρείας». Τότε ο κ. Λούλης, ο οποίος προέρχεται από αντίστοιχη «οικογένεια μυλωνάδων» και διέθετε τη δεύτερη σε μέγεθος αλευροβιομηχανία της ελληνικής αγοράς, κατόρθωσε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να αποκτήσει το 52% των Μύλων Αγίου Γεωργίου ΑΕ, και να κυριαρχήσει απολύτως στον κλάδο...

1999: Η ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. εξαγοράζει μέσω του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών το 52% των μετοχών της εταιρείας ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε. Εγκαινιάζεται στα Τίρανα Αλβανίας κέντρο διανομής και μονάδα παραγωγής αρτοποιημάτων.

2000: Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου ύψους 14,2 δις. Η ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. μέσω της θυγατρικής L.I.F.E. (Bulgaria) Ltd αγοράζει τους Μύλους Σόφιας στη Βουλγαρία και αναλαμβάνει τη διοίκησή τους. Η εταιρεία αποκτά το 5% της κυπριακής εταιρείας ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ ΜΙΤΣΙΔΗ.

2001: Η επωνυμία της εταιρείας αλλάζει από ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. σε ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. Ξεκινά η παραγωγή αλεύρου στις νέες επιλιμένες εγκαταστάσεις της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. στη Σούρπη Μαγνησίας. Ξεκινά η παραγωγή αλεύρου και ζυμαρικών στις νέες εγκαταστάσεις στην περιοχή Cernica του Βουκουρεστίου. Ολοκληρώνεται η μετεγκατάσταση των γραμμών παραγωγής από τη ΒΙ.ΠΕ. Βόλου.

2002: Ξεκινά η παραγωγή και διάθεση από την ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. των ενοποιημένων προϊόντων των εταιρειών ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. και ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε. Ξεκινά η λειτουργία του αρτεργοστασίου στην Cernica Βουκουρεστίου. Ξεκινά στη μονάδα της Σούρπης Μαγνησίας η λειτουργία της νέας γραμμής μικρής συσκευασίας αλεύρων ½ και 1 κιλού.

2003: Ξεκινά στη μονάδα της Σούρπης Μαγνησίας η λειτουργία της γραμμής 200 τον./24h σκληρού σίτου της οποίας η μετεγκατάσταση από το Κερατσίνι στη Σούρπη ξεκίνησε το 2002. Ξεκινά στη μονάδα της Σούρπης Μαγνησίας η λειτουργία της μηχανής συσκευασίας σιμιγδαλιού ½ κιλού. Ξεκινά η ανέγερση νέου υπερσύγχρονου Μύλου στα Τίρανα Αλβανίας. Η θυγατρική της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. LIFE BULGARIA Ltd αυξάνει το ποσοστό της στην εταιρεία SOFIA MEL S.A., που φτάνει το 73%.

2004: Η θυγατρική της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. LIFE BULGARIA Ltd αυξάνει ξανά το ποσοστό της στην εταιρεία SOFIA MEL S.A., που φτάνει το 92,6%. Η ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. απορροφά κατά 100% τη θυγατρική της ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε. Ξεκινά η παραγωγή αλεύρου στο νέο εργοστάσιο της εταιρείας στα Τίρανα Αλβανίας.

2005: Η SC MOPAN S.A. απορροφά την SC MOARA LOULIS ROMANIAN FLOUR MILLS LOULIS S.A. και μετονομάζεται σε LOULIS S.A. Πωλείται το οικόπεδο και τα κτίρια του βιομηχανοστασίου της TITAN S.A. στο Βουκουρέστι Ρουμανίας.

2006: Η LOULIS S.A. απορροφά την TITAN S.A.

2007: Μεταβίβαση πακέτου μετοχών, που αντιπροσωπεύουν το 60% του μετοχικού κεφαλαίου των θυγατρικών εταιριών SC TITAN S.A. και SOFIA MEL A.D., στην εταιρεία Leipnik-Lundeburger Invest Beteiligungs A.G.

2008: Μεταβίβαση του 32,97% των μετοχών της θυγατρικής εταιρείας της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. στην Βουλγαρία LOULIS MEL BULGARIA S.A., και του 29,52% των μετοχών της θυγατρικής εταιρείας S.C. TITAN S.A. στην Ρουμανία από την κυπριακή εταιρεία LOULIS INTERNATIONAL FOODS ENTERPRISES Ltd, στην αυστριακή εταιρεία LLI EUROMILLS GmbH μέσω του Χρηματιστηρίου Αξιών της Σόφιας και του Βουκουρεστίου αντίστοιχα.

Οι μύλοι Αγ. Γεωργίου στην Πάτρα

Συγκεκριμένα στην Πάτρα, η αλευροβιομηχανία "Μύλοι Αγίου Γεωργίου" εγκαταστάθηκε το 1936, αγοράζοντας τις εγκαταστάσεις της πτωχευμένης εταιρείας "Κυλινδρόμυλοι Πατρών Χαράλαμπου Τριάντη", συνεχίζοντας τη δραστηριότητά της.

Το συγκρότημα των Μύλων Αγίου Γεωργίου βρίσκεται στην Αρκτική πλευρά του λιμανιού και οριοθετείται από τις οδούς Όθωνος Αμαλίας, Αστιγγος, Σανταρόζα και Νόρμαν. Συνδέεται Εκτός από το ήδη υπάρχον δώροφο κτίριο των αρχών της δεκαετίας του '30 (κατασκευασμένο με οπλισμένο σκυρόδεμα, τυπικό δείγμα του μεσοπολεμικού ευρωπαϊκού μοντερνισμού), προστέθηκε μετά το '36 και ένα κτίριο ανάλογου ύψους προς την πλευρά της οδού Σανταρόζα, που είχε τη χρήση σιλό.

δε και με την πρώτη από τις Σταφιδαποθήκες του γειτονικού τριδύμου συνόλου...

Προς βορρά υπήρχαν τα κτίρια ιδιοκτησίας Μεσσηνέζη τα οποία αργότερα κατεδαφίστηκαν.

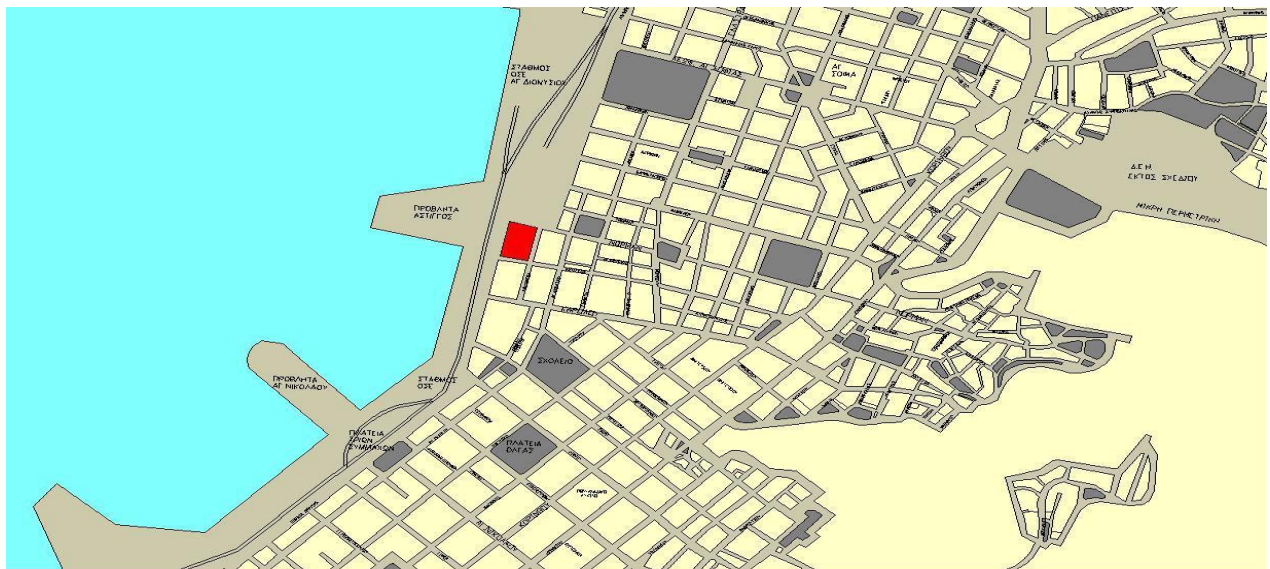
Οι Μύλοι Αγίου Γεωργίου παρήγαγαν άλευρα, σιμιγδάλι και προϊόντα επεξεργασίας σιταριού (πίτουρα, κ.λ.π.).

Το 1990 η εταιρεία σταμάτησε τη λειτουργία της ενώ απασχολούσε 100 εργαζόμενους και οι εγκαταστάσεις πουλήθηκαν στο υπεραστικό ΚΤΕΛ Αχαΐας, το οποίο απομάκρυνε όλο τον τεχνολογικό εξοπλισμό. Σήμερα τα δύο βώροφα κτίρια παραμένουν αχρησιμοποίητα περιμένοντας την αξιοποίησή τους.

3.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Το βιομηχανικό συγκρότημα βρίσκεται στο παραλιακό μέτωπο της Πάτρας, στο Ο.Τ. 607, το

οποίο ορίζεται από τις οδούς Όθωνος Αμαλίας, Νόρμαν, Σανταρόζα και Άστιγγος. Το εν λόγω συγκρότημα, αποτελείται από τρία κτίρια και ένα τέταρτο, το οποίο είναι τμήμα από τις τριδύμες αποθήκες του Μπάρη. Τα προαναφερθέντα τρία κτίρια, που αποτελούν το βασικό όγκο του βιομηχανικού συγκροτήματος, είναι το αντικείμενο μελέτης μας. Πρόκειται για τρία

πενταόροφα βιομηχανικά κτίρια, κτισμένα την περίοδο του μεσοπολέμου (γύρω στο 1930) με ελάχιστα νεοκλασικά χαρακτηριστικά αλλά και με μοντέρνες γραμμές.

Η κύρια είσοδος του συγκροτήματος, βρίσκεται επί της οδού Αστιγγος. Δεν συνορεύει με κάποιο κτίριο καθώς καταλαμβάνει όλο το οικοδομικό τετράγωνο. Το συγκρότημα έχει γενικές διαστάσεις 23,85 μ. επί 49,00 μ. και κάλυψη 931,77 τ.μ. . Πρόκειται για κατασκευή ορθογωνικής κάτοψης και με συνολικό ύψος του συγκροτήματος στα 38,68 μ.

Το βιομηχανικό συγκρότημα χωρίζεται σε τρία κτίρια. Το πρώτο είναι το μέρος παρασκευής των αλευριών και είναι το τμήμα που βλέπει στην Λεωφόρο Όθωνος Αμαλίας, το δεύτερο είναι τα σιλό του εργοστασίου και είναι το πίσω τμήμα που βλέπει στην οδό Σανταρόζα και το τρίτο βρίσκεται ενδιάμεσα στα δύο προαναφερθέντα τμήματα το οποίο είναι και το υψηλότερο όλου του οικοδομήματος έχοντας στην κορυφή του έναν υδατόπυργο.

Το τμήμα παρασκευής αλευριού αποτελείται από το ισόγειο και πέντε ορόφους. Το ισόγειο έχει ύψος 3,15 μ., ο πρώτος όροφος 3,38 μ., ο δεύτερος όροφος 3,05 μ., ο τρίτος όροφος 3,21 μ., ο τέταρτος όροφος 3,47 μ. και ο πέμπτος όροφος, ο οποίος έχει και πατάρι, έχει συνολικό ύψος 6,22 μ.

Το ισόγειο δείχνει να είναι σε καλύτερη κατάσταση από τους υπόλοιπους ορόφους. Παρατηρούμε την ύπαρξη εσωτερικής κλίμακας, ανελκυστήρα, αποθηκευτικών χώρων καθώς και τα σιλό. Το παρασκευαστήριο έχει υποστεί πολλές φυσικές φθορές σε αντίθεση με το χώρο των σιλό ο οποίος είναι σε καλύτερη κατάσταση.

3.2 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το υπό μελέτη συγκρότημα έχει την ιδιαιτερότητα ότι είναι ένα αμιγώς βιομηχανικό συγκρότημα το οποίο εξωτερικά προσπαθεί να κρατήσει τα νεοκλασικά μορφολογικά στοιχεία του, ώστε να μπορεί να ενταχθεί πιο εύκολα στο οικιστικό σύνολο της Πάτρας, την εποχή του μεσοπολέμου και παράλληλα εσωτερικά να κατηγοριοποιήσει τις εργασίες.

Την εποχή εκείνη άρχισε να έρχεται στην Ελλάδα η βιομηχανική επανάσταση στην οποία δημιουργούνταν μεγάλα εργοστάσια, τα οποία ήταν δομημένα ανάλογα με τη χρήση του κάθε τομέα, διαχωρίζοντάς τους μεταξύ τους. Αυτός ο διαχωρισμός παρατηρείται και στο συγκρότημα μας (παρασκευαστήριο, σιλό, αποθηκευτικός χώρος).

Αριστερά του κτιρίου, παρατηρούμε την ύπαρξη χώρου στάθμευσης οχημάτων. Προφανώς η χρησιμότητα του χώρου αυτού ήταν η φόρτωση και εκφόρτωση των προϊόντων.

3.3 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Το συγκρότημα διαθέτει την αυστηρότητα και επιβλητικότητα που μπορεί να έχει ένα βιομηχανικό συγκρότημα της μεσοπολεμικής περιόδου. Συγκεκριμένα, τα κτίρια αποτελούν ένα βιομηχανικό συγκρότημα με νεοκλασικές επιρροές.

Οι κατόψεις των κτιρίων είναι ορθογωνικού σχήματος. Στο ισόγειο και στους ορόφους, οι γενικές κατόψεις διατηρούνται χωρίς κάποια μεγάλη αλλαγή μορφολογικού ενδιαφέροντος.

Χαρακτηριστικό των κύριων όψεων είναι η συμμετρική διάταξη των ανοιγμάτων στο ισόγειο και στους ορόφους. Τα ανοίγματα πλαισιώνονται από ένα χαρακτηριστικό διαχωριστικό γείσο, το οποίο διατρέχει καθ' ύψος όλη την κύρια όψη του συγκροτήματος, αλλά και τις υπόλοιπες όψεις. Μ' αυτόν τον τρόπο τα κτίρια δείχνουν την αυστηρότητά τους καθώς και την επιβλητικότητά τους.

Τα κουφώματα της κύριας όψης, αλλά και των υπολοίπων είναι μεταλλικά. Στο ισόγειο, παρατηρούνται επτά ανοίγματα στα οποία υπάρχουν εξώπορτες, ενώ στους υπόλοιπους ορόφους, τα αντίστοιχα ανοίγματα, αντιστοιχούν σε δίφυλλα παράθυρα.

Στο ύψος του τρίτου ορόφου, στην οδό Αστιγγος, παρατηρούμε μία αερογέφυρα, η οποία συνδέει το παρασκευαστήριο με το διπλανό κτίριο, το οποίο είναι το ένα τμήμα από τις τριδύμες αποθήκες του Μπάρη.

3.4 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

I. Περιγραφή θεμελιώσεων

Από τα αρχικά σχέδια παρατηρούμε ότι η θεμελίωση και των τριών κτιρίων αποτελείται από ολική κοιτόστρωση με πλάκα θεμελίωσης από μπετό (ραντιέ). Δεν παρατηρούνται ρωγμές σε χαμηλό επίπεδο που να υποδηλώνουν την κακή κατάσταση αυτών, αλλά γνωρίζοντας ότι στην περιοχή το έδαφος λόγω της απόστασης από τη θάλασσα είναι ασταθές και παίρνοντας υπόψη την έντονη σεισμική δραστηριότητα της περιοχής πιθανολογείται ότι θα υπάρχουν έστω και μικρές φθορές σε αυτά.

II. Περιγραφή φέροντος οργανισμού

Ο φέρων οργανισμός του συγκροτήματος αποτελείται από τις κολώνες, τις δοκούς, τα τοιχία αλλά και από τις πλάκες (όχι σε όλους τους ορόφους). Σε όλους τους ορόφους ο περιμετρικός τοίχος αποτελείται από οπτόπλινθους και κυμαίνεται από 0,40μ. έως 0,70μ. Ο φέρων οργανισμός είναι σε καλή κατάσταση, μόνο σε κάποια σημεία, λόγω υγρασίας παρατηρούνται μικρές ρηγματώσεις και σε ορισμένα σημεία διάβρωση του σιδηρού οπλισμού.

III. Περιγραφή τοιχοποιίας

Οι τρεις πρώτοι όροφοι του πρώτου κτιρίου (παρασκευαστήριο) και του δεύτερου κτιρίου (μεσαίο) είναι κατασκευασμένοι από οπτόπλινθους, ενώ ο τέταρτος και πέμπτος όροφος είναι από τούβλο. Το τρίτο (σιλό) όμως κτίριο, είναι κατασκευασμένο από οπλισμένο σκυρόδεμα

IV. Περιγραφή δώματος

Το δώμα του συγκροτήματος είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα και το σχήμα του φαίνεται αναλυτικότερα στην κάτοψη δώματος.

V. Περιγραφή ανοιγμάτων – κουφωμάτων

Στο συγκρότημα υπάρχει ένας βασικός τύπος κουφώματος ο οποίος αλλάζει

διαστάσεις ανάλογα με το άνοιγμα στο οποίο είναι τοποθετημένο. Τα κουφώματα είναι μεταλλικής κατασκευής.

VI. Περιγραφή επιχρισμάτων

Όλος ο φέρων οργανισμός, αλλά και η τοιχοποιία είναι επιχρισμένη. Εικάζεται ότι σε όλο το συγκρότημα, εξωτερικά και εσωτερικά, τα επιχρίσματα ανήκουν στην αρχική φάση κατασκευής. Αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι σε πολλά σημεία της τοιχοποιίας παρατηρείται αποκόλληση και αποσάθρωση αυτών σε μικρή ή και μεγαλύτερη κλίμακα, σε κάθε χώρο, όπως επίσης και ρηγματώσεις. Τα επιχρίσματα αποτελούνται από ασβεστοκονίαμα.

3.5 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

i. Περιγραφή θεμελιώσεων

Όπως έχει ήδη αναφερθεί και στην κατασκευαστική ανάλυση, η κατάσταση των θεμελιώσεων του συγκροτήματος είναι καλή. Παρ' όλα αυτά, λόγω των υπάρξεων μικρών ρωγμών και αποκόλλησης μικρών τμημάτων σκυροδέματος από τον φέρων οργανισμό, εικάζουμε ότι υπάρχουν πιθανές βλάβες στα θεμέλια του κτιρίου.

ii. Περιγραφή φέροντος οργανισμού

Ο φέρων οργανισμός είναι κατασκευασμένος από οπλισμένο σκυρόδεμα και το σύνολό του γενικά δεν βρίσκεται σε καλή κατάσταση καθώς παρατηρείται αποκόλληση τμημάτων σκυροδέματος από δοκούς, όπως επίσης σε κάποια σημεία από την φθορά είναι εμφανής ο οπλισμός.

iii. Περιγραφή τοιχοποιίας

Η περιμετρική τοιχοποιία εμφανίζει σε πολλά τμήματα τις επιφανειακές ρηγματώσεις, αλλά και πιο σημαντικές, στο επίχρισμα, πιθανόν λόγω της έντονης σεισμικής

δραστηριότητας και της υγρασίας. Επίσης, ρηγματώσεις εμφανίζονται και στα σημεία σύνδεσης με τα δοκάρια και τις κολώνες. Τέλος, παρατηρούμε την αποκόλληση τμημάτων του ασβεστοκονιάματος σε κάποιους τοίχους.

iv. Περιγραφή δώματος

Το δώμα δεν εμφανίζει κάποια ιδιαίτερης μορφής αλλοίωση, λόγω της ύπαρξης μόνωσης στο δάπεδο του δώματος. Στη στέγη του τρίτου κτιρίου που στεγαζόντουσαν τα σιλό, υπάρχουν φθορές λόγω των υδάτων της βροχής που εισέρεαν σε αυτό.

v. Περιγραφή ανοιγμάτων - κουφωμάτων

Τα ανοίγματα του ισογείου, όχι όλα, έχουν αντικατασταθεί πλήρως. Αυτά που διατηρούνται στην αυθεντική τους μορφή είναι στο πρώτο κτίριο (παρασκευαστήριο), η κεντρική θύρα επί της οδού Άστιγγος και τα υπόλοιπα ανοίγματα σε αυτήν την πλευρά.

Όσον αφορά τα ανοίγματα των ορόφων, έχουν υποστεί αρκετές φυσικές φθορές όπως οξείδωση μετάλλου, σπασμένα τζάμια.

vi. Περιγραφή επιχρισμάτων

Όπως αναφερθήκαμε και στην περιγραφή τοιχοποιίας, το επίχρισμα που χρησιμοποιήθηκε στο συγκρότημα, είναι το ασβεστοκονίαμα. Το πρώτο κτίριο (παρασκευαστήριο), έχει υποστεί τις μεγαλύτερες ζημιές. Σε κάποια σημεία παρατηρείται αποκόλληση του επιχρίσματος, σε άλλα αποσάθρωση και σε άλλα ρηγματώσεις.

4. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- NEUFERT/NEFF ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
- <http://www.thessaloniki.gr/portal/page/portal/DioikitikesYpiresies/TexnikesYpiresies/Neo-Dimarchiako-Megarο>
- <http://www.hermoupolis.gr/Ιστορία---Πολιτισμός/Πλατεία---Δημαρχείο> .aspx
- <http://www.wien.gv.at/english/cityhall/>
- http://www.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=39
- <http://www.digitalcorfu.com/vtour.aspx?id=26&bm=0&lang=gr>
- http://odysseus.culture.gr/h/2/gh251.jsp?obj_id=6825
- http://fakosgeorge.blogspot.com/2011/02/blog-post_4817.html#ixzz1Vy6MJdyf

